

OGŁOSIĆ (7) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz głosić),

inf ogłosić (2). ◇ fut 3 sg ogłosi (1). ◇ praet 3 sg m ogłosił (3). n ogłosiło (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. Podać do wiadomości, rozpowszechnić jakąś wiadomość (6) :

ogłosić co (3): RejPos 257 [2 r.] cf Szeregi; KlonWor 30 cf Zwrot.

ogłosić kogo, ze zdaniem przydawkowym (1): Iákoż lie tedy wtráfzyć nie małz [...] fałszny á omylny Proroku/ [...] gdyż cie [Pan] iáwnie obwołał á ogłosił włáwnemi wfty śwemi/ [...] iákiś ieft/ á iáko cie poznać RejPos 188v.

cum A cum inf „być” kim (1): kogo pímo wżędy być królem y kápłanem náłzym szyroko ogłosiło. RejAp 71v.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): RejPos 257 cf »ogłosić a oznajmić«.

Zwrot: »jawnie ogłosić« [w tym: co (1)] (2): RejPos 188v; Bowiem Rycerz wczćiwy/ porządnie podnosi Woynę/ o rzeczy słufzne: iáwnie ią ogłosi KlonWor 30.

Szeregi: »obwołać a ogłosić« (1): gdy oná niewiałtká nędzna wpádlá przed nogámi iego/ tedy wnet tho obwołać á ogłosić raczył/ mówiąc do niey: Idź nędznico w pokoiu/ á bądź iuz zdrowá RejPos 257, 188v.

»ogłosić a oznajmić« (1): nie chciał thego zániechác Pan/ áby thego był ogłosić á oznaymić nie miał/ iáko tho ieft wdzięczna rzecz v niego/ mocna wiárá człowieká nędznego. RejPos 257.

Przen [co, czym] (1) : Tu napirwey ofárbował á ogłosił zyáwienie á przyłcie łwe/ niewinną krwią niewinnych dziątek [chodzi o rzeź niewiniątek] RejPos 27v.

2. Wydać głos [co] (1) : Po wżey słyrokości głos Páńłki był słýłłan/ Gdy nád wyełkołcyą wod ogłosił gi łam Pan. LubPs G4v.

Synonim: 1. objawić.

Formacje współrdzenne cf GŁOSIĆ.

*Cf **OGŁOSZENIE, OGŁOSZONY***